

کوپهی مطرب‌ها

خاطرات آزاده‌ی جانباز مجید رنجبر

امیرمحمد عباس نژاد

www.ketab.ir

- سرشناسه: رنجبر، مجید. - ۱۳۴۴.
- عنوان و نام پدیدآور کویه مطرب‌ها: خاطرات آزاده‌ی ایرانی؛ مجید رنجبر/نویسنده امیرمحمد عباس‌نژاد؛ ویرایش زهرا حیدری.
- مشخصات نشر: قم: خط مقدم، ۱۴۰۱.
- مشخصات ظاهري: [۳۰۸ ص، مصور] (بخش رنگي)، نمونه، عکس (بخش رنگي)، ۵/۲۱x۵/۱۴ سـ.
- شابک: ۳۹۰-۷۵۱-۶۲۲-۷۸۷-۰.
- وضعیت فهرست نویسن، قبیا
- عنوان دیگر: خاطرات آزاده‌ی ایرانی؛ مجید رنجبر.
- موضوع: رنجبر، مجید --- خاطرات
- موضوع: رنجبر، مجید. - ۱۳۴۴.
- موضوع: جنگ ایران و عراق. - ۱۳۶۷-۱۳۵۹. -- آزادگان --- خاطرات
Released captives --- Diaries* --- ۱۹۸۸-۱۹۸۰ --- Iran-Iraq War
- جنگ ایران و عراق. - ۱۳۶۷-۱۳۵۹. -- اسیران ایرانی --- خاطرات
Prisoners and prisons, Iranian --- Diaries --- ۱۹۸۸-۱۹۸۰ --- Iran-Iraq War
- شناسه افوده: عباس‌نژاد، امیرمحمد. - ۱۳۶۱.
- ردی بندی کنگره: DSR1629.
- شماره کتابشناسی ملی: ۸۹۱۵۳۶۰.
- اطلاعات کورد کتابشناسی: قبیا

- ۱۹۵۱
- کویه مطرب‌ها: خاطرات آزاده‌ی ایرانی؛ مجید رنجبر
 - نویسنده: امیرمحمد عباس‌نژاد
 - ویرایش: زهرا حیدری
 - ناشر: خط مقدم
 - طرح جلد: حسین براني | گرافيك: کارگاه طراحی خط مقدم | صفحه آرا: محبوبه اعظمی
 - جاپ دوم: ۱۴۰۳
 - شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

- 👤 فضای مجازی: [@khatemoqadam_ir](https://www.khatemoqadam.ir)
- 📞 تماس: +۹۱۲۹۳۸۳۷۶۵۶ | ۰۲۵۳۷۸۳۷۶۵۶
- 📍 آدرس پستي و فروشگاه: قم، خيابان معلم، مجتمع ناشران فروشگاه شماره ۲۷ ب
- 🌐 وب سایت و فروشگاه مجازی: www.khatemoqadam.com

مجید رنجبر را نمی‌شناختم تا خاطرات او از طرف انتشارات به دستم رسید. متن خودنگاشت او را خواندم. روایت وی، ابهامات چیزهایی مغفول مانده زیادی داشت و اما کلیت کار، جذاب و خواندنی بود. در لابه‌لای سطرهای خاطرات، ردی از چیزی و کسی دیده می‌شد که بخشی از خاطرات، مربوط به آن و او بود؛ اما نشانی از آن‌ها در متن نبود. متن را چند بار خواندم و جاهای خالی را مشخص کردم تا با مجید رنجبر گفت‌وگو کنم. برای اولین بار با او در محل کارش دیدار کردم. بعد از صحبت‌های اولیه، اولین جلسه‌ی مصاحبه‌ام، در ۲۴ آذر ۱۳۹۷ برگشت.

رنجبر، به علت وجود این نکته، خیلی از خاطرات و وقایع دوران اسارت را به سختی به یاد می‌آورد؛ برای ممکن‌باید برای گویاسازی افراد و یادآوری اتفاقات، به جزئی ترین نکات اشاره کرد و دقیق‌تری از او می‌کردم. بعضی روزها، آن قدر از او سؤال می‌کردم که حسنه‌های و کلافه بودن را در چهره‌اش می‌دیدم؛ اما او از روی صبر و حوصله به سؤالاتم جواب می‌داد و برخی از اتفاقات را که به یاد نمی‌آورد، روی برگه‌ای یادداشت می‌کرد تا به جواب درست و قانع‌کننده‌ای برسیم. گاهی وقت‌ها یادآوری برخی از خاطرات تلغی اسارت‌ش، او را به سکوت و فکر می‌کشاند. وقتی خاطرات پیوستن پسرخاله‌اش به منافقین را روایت می‌کرد، بعضی گلو و خیسی چشمانش، درد و رنج آن سال‌ها را برایش زنده می‌کرد. نمی‌دانستم جدایی پسرخاله‌اش در اسارت با او چه کرده است. خود مجید رنجبر هم تمایل چندانی برای بازگویی این بخش از خاطراتش نداشت.

باید برای تکمیل خاطرات فراموش شده و نگفته‌ی مجید رنجبر، با خانواده و دوستانش هم کلام می‌شدم. یک هفته در رفسنجان و گُشکوییه،

محلات، مهمان خانواده‌ی باصفا و دوستان باوفایش بودم. با غلامحسین خالقیان، مهدی شیرازی، پسرخاله‌اش محمود اسماعیلی، مهدی کوهپیما، رضا تُرک، حسن هارونی، محمد حسن مفتاح و خانواده‌اش حرف زدم.
 سی و دو ساعت مصاحبه با مجید رنجبر و دوستان و خانواده‌اش، وقتی کنار هم نشست، شد این کتاب. حالا با این کتاب، مجید رنجبر را بیشتر می‌شناسم.

امیرمحمد عباس ززاد

خرداد ۱۴۰۰

www.ketab.ir